

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Petri Danielis Huetii Demonstratio Evangelica

Huet, Pierre Daniel

Parisiis, 1679

XI. Probatur Prophetiae Danielis γνησιότης & antiquitas.

urn:nbn:de:hbz:466:1-16260

à quibus at-
tentata est
Susanna pu-
dicitia.

ferri, defloccatos illos & impudicos Senes Ebræarum mulierum pudicitia hac arte illudere fuisse solitos, cum apud eas in privatis colloquiis identidem prædicaret uterque, concessum sibi à Deo, ut Christum gigneret, id lupinis auribus accipientes simplices feminas corporis sui copiam impius viris sine mora fecisse, at Susannæ castitati cum pari astu essent insidiati, vafritiem illorum prudentissimam feminam elusisse: nomina autem illis Achabo filio Coliæ, & Sedecia filio Maasæ fuisse, quos Jeremias his verbis incessit: *Ponat te Dominus, sicut Sedeciam, & sicut Achab, quos frixit rex Babylonis in igne, pro eo quod fecerint sultitiam in Israël, & mæchati sunt in uxores amicorum suorum, & locuti sunt verbum in nomine meo mendaciter, quod non mandavi eis: ego sum iudex & testis, dicit Dominus.* Nam quod ignis supplicium infanti Susannæ falso testimonio parassent, poenam eandem, juxta Deuteronomii præceptum, quo talionis poena sancitur, relatam ipsis fuisse Ebræi volunt: cum & Chaldæi in adulteros igne animadvertere solerent, sicuti & in Chananæa ante Legem fieri solitum fuisse dicitur ex Judæ & Thamaris historia. Atque hanc narrationem, sed interpolatam Thalmudistæ recinunt. Syrus Paraphrastes ex editione Heraclienfi, non Achabum & Sedeciam, sed Amidum & Abidum appellat. Utur est, quod Senes fuisse dicuntur, id potius eorum dignitatem notat quam ætatem. Ebraice erat זקנים. Sic זקנים apud Græcos *Senem & Senatorem* sonat; *אֲבִיבֵי מַלְכָּא*, *Senem & Sacerdotem*. Hinc Senior Latinis. Gellius: *Seniorum hominum, & Romæ nobilium, atque in morum disciplinarumque veterum doctrina, memoriaque præstantium, disceptatio quedam fuit.* Ex Latino *Senior*, Gallicum *Seigneur*. Sic *Senem Montis, Le Vicil de la Montagne*, appellat Historici nostrates Regem Assassinatorum, sive potius Haschischorum, שׂוֹרְ אֲחִיזַיִת: cum appellari debuisset, *Dominus Gebal*, זֶקֶן הַגִּבְלָה. Nam זֶקֶן, *Dominum*, sive *Principem* significat hoc loco. Item *Gebal*, & regionem hujus nominis sub monte Libano sitam, & *montem* quoque apud Arabes significat. Vera esse, quæ proponimus, non inficiabitur, qui Benjaminum Tudelensem legerit. Cujus Interpres (id enim silentio præterire non possum) in puerlem hoc loco incidit errorem, cum ait Montanos omnibus passim esse terrores, *quia reges serra dissecant: cum vertere debuisset, quia reges dolo interficiunt.* Decepit eum vox מַסְרָה, cujus radix est מַסָּה, quæ dictio sonat, *dolo prodidit, & serra dissecuit.* Ex his quæ supra dixi, potest existimari quam non absurde, nec sine causa conjectarit Origenes, Judæos gentis suæ, optimatumque suorum famæ consulentes, tanti dedecoris memoriam sustulisse.

Dispensatur
de suppositi-
titiis Danie-
lis scriptioni-
bus.
Decc. Part. 2.
Causl. 27.
Quest. 1. cap.
16.

X. Fecit præstans Danielis fama, & explicandis potissimum somniis celebrata, ut vetus quidam Onirocriticorum Auctor operi suo Somnialiorum Danielis nomen falso præscriberet. Ejus usum damnant Decreta Gratiani, ut pote supposititii & impii. At incertum est, idne, vel simile quid notaverit Synopsis, cum inter Apocrypha Daniellem collocavit. Certe Additamenta Danielis non repperit, quæ inter legitimos hujus Prophetæ factus ab eo recensentur. Ego vero & Latinam Christiani hominis scripturam esse puto, cum nulla ejus appareat mentio, vel in Artemidoro, vel in Achmete, nec valde antiquam, cum inter eos qui ante Artemidorum idem tractaverunt argumentum, nomen Danielis nusquam extet.

Probatur
Prophetia
Danielis ymo-
nime & anti-
quitas.
Dan. 7. 1, 2.
Dan. 8. 26.
Dan. 12. 4.
Ezech. 14. 14.
1. 20. & cap.
23. 2, 3, 4.
Dan. 9. 3, 4.

XI. Sed jam tempus est ut ad probandam Libri hujus *אֲנִיכְרִימְתָא* & antiquitatem nos accingamus. Daniellem ejus esse scriptorem, clausula hæc indicat è septimo capite, in qua sic disserit: *Anno primo Balsasar, regis Babylonis, Daniel somnium vidit: visio autem capitis ejus in cubili suo: & somnium scribens brevi sermone comprehendit; summamque perstringens ait: Videbam in visione mea nocte.* Item istud è sequenti capite: *Tu ergo visionem signa, quia post multos dies erit. Et ego Daniel langui.* Et id etiam è capite duodecimo: *Tu autem Daniel clande sermones, & signa Librum usque ad tempus statutum. Et vidi ego Daniel.* Præclara ad hæc Danielis mentio apud Ezechielem, sic tanquam viri pietate & sapientia longe præstantis. Scripserat Daniel nono capite: *Et posui faciem meam ad Dominum Deum meum, rogare & deprecari in jejuniis, sacco, & cinere. Et oravi Dominum Deum meum, & confessus sum, & dixi: Obscuro Domine Deus, magne, & terribilis, custodiens pactum & misericordiam diligentibus te, & custodientibus mandata tua. Manifesto hæc imitatus est Nehemias primo capite: *Cumque audissem verba hujuscemodi, sedi, & flevi, & luxi diebus multis: jejunabam & orabam ante faciem Dei celi; & dixi: Quæso Domine Deus celi fortis, magne, atque terribilis, qui custodis pactum & misericordiam cum his qui te diligunt, & custodiant mandata tua. Librum eundem se versavisse abunde testificatus est Mathathias, cum ait primo Machabæicorum: *Ananias, & Azarias, & Misael, credentes liberati sunt de flamma. Daniel in sua simplicitate liberatus est de ore leonum. Daniellem notant ista ex Epistola ad Ebræos: *Obstraverunt ora leonum, extinxerunt impetum ignis. Daniellem vero Christus nominatim appellavit, cum dixit apud Matthæum: *Cum ergo videritis abominationem desolationis, quæ dicta est à Daniele Propheta, stantem*****

Neh. 1. 4.

1. Mach. 2. 59.
60.

Ebr. 11. 33.

Matth. 24. 15.

in loco sancto (qui legit, intelligat) tunc qui in Indea sunt, fugiant ad montes. Quae sic à Daniele expressa sunt: Et erit in Templo abominatio desolationis. Ad hæc objectas sibi de caelo species in Apocalypsi referens Johannes, Danielem palam imitatur. Velut cum de Bestia cornibus instructa, sibi vita differit, Antiquum dierum sic describit Daniel: Antiquus dierum sedit; vestimentum ejus candidum quasi nix, & capilli ejus quasi lana munda, thronus ejus flamma ignis: sic & virum vestitum lineis: Et levavi oculos meos, & vidi: & ecce vir unus vestitus lineis, & vena ejus accincta auro obryzo, & corpus ejus quasi chrysolithus, & facies ejus velut species fulguris, & oculi ejus ut lampas ardens; & brachia ejus, & qua deorsum sunt, usque ad pedes, quasi species aris candentis; & vox sermonum ejus ut vox multitudinis: sic Christum Johannes: Vidi ... similem Filio hominis, vestitum podere, & praeinctum ad mamillas zona aurea: caput autem ejus & capilli erant candidi tanquam lana alba, & tanquam nix, & oculi ejus tanquam flamma ignis, & pedes ejus similes orichalco, sicut in camino ardenti, & vox illius tanquam vox aquarum multarum. Apparet quoque imitatio, cum Regnum Sanctorum prædicat, & Libros judicii, cum innumerabiles Ministrorum Dei copias insuavit millibus tentat comprehendere; cum Bestiam igni tostam exhibet, cum Filium hominis nube curuli invecum, & Bestiam viros pietate insignes oppugnantem & expugnantem describit, cumque cornua decem Bestiarum, Reges totidem præsignificare docet. Ait Daniel: Cumque loquebatur ad me, prolapsus sum pronus in terram, & tetigit me, & statuit me in gradu meo: & alibi: Et audiens jacobam consternatus super faciem meam, & vultus meus hærebat terra: & ecce manus tetigit me, & crexit me super genua mea, & super articulos manuum mearum, & ait ad me, Noli metuere Daniel: ait Johannes: Et cum vidissem eum, cecidi ad pedes ejus tanquam mortuus; & posuit dexteram suam super me, dicens, Noli timere. Cum Michaëlis prælium narrat Johannes, Danielem aperte sectatur. Sic Daniel duodecimo capite: Et audivi virum, qui indutus erat lineis, qui stabat super aquas fluminis, cum elevarisset dexteram, & sinistram suam in caelum, & jurasset per Viventem in aeternum, quia in tempus, & tempora, & dimidium temporis: sic Johannes: Et Angelus quem vidi stantem super mare, & super terram, levavit manum suam ad caelum, & juravit per Viventem in saecula seculorum. Hæc ipsa Danielis locutio: In tempus, & tempora, & dimidium temporis, quam & alio loco usurpat, à Johanne itidem usurpatur.

Dan. 9. 17.
Dan. 7. 7.
Joh. 11. 7.
Dan. 7. 9.
Dan. 10. 5, 6.
Apoc. 1. 13, 14.
Dan. 7. 22, 27.
Apoc. 10. 4.
Dan. 7. 10.
Apoc. 5. 6. &
20. 12. & 5. 22.
& 9. 16.
Dan. 7. 11.
Apoc. 19. 20. &
20. 10.
Dan. 7. 13.
Apoc. 14. 14.
Dan. 7. 20, 21.
Apoc. 11. 7. &
11. 7.
Dan. 7. 24.
Apoc. 12. 12.
Dan. 8. 18. &
10. 9, 10, 12.
Apoc. 1. 17.
Dan. 10. 11.
Apoc. 12. 7.
Dan. 12. 7.
Apoc. 10. 5.
Dan. 7. 25.
Apoc. 12. 14.
Wend. Diff. de
Pyth. Tetracty.

Nunc si à Scriptoribus exoticis petamus subsidia, plurima sane succurrent. Placet imprimis Godefridi Wendelini opinio, qui Pythagoræ πεφαιτωδ, nihil aliud significare conjectat, quam Dei nomen πεφαιτωδιστος, idque à Daniele Magorum Principe, qui tum senex fuerit, Pythagoram accepisse. Addidisset & Ezechielem, quicum conversari potuisset Pythagoram ostendimus supra. Adjungit & hoc è tertio Machabæorum: οὐ πύς κ' ἢ βαβυλωνίω ἕτις ἐπαίεσε πρὸς τὴν ἄνθρωπον ἰσχυρῆς διδασκάλου, εἰς τὸ μὴ λαθεῖσθαι τοῖς νεοῖς, διὰ πύσον θροῦντας χέμινον, ἐρρίστω μέχρι πρὸς ἀπημῖνον, φλόγα πύσον ἐπιπύμας ἕως ὑπναινῶν: οὐ ἢ ἀβελόαις φθίνου λέουσι κ' ἡς ῥιπῖντα θηροὶ βοοῦν θανῶν εἰς φῶς ἀνήγαγας ἀσπῶν. Tu in Babylonia tres sodales, qui igni vitam suam ultro commiserant, ne idola colerent, ardentem fornacem rore respergens, flammis illosos praestitisti, in omnes eorum adversarios flammam immittens. Tu Danielem, qui per invidiorum calumnias feris leonibus in escam fuerat expositus, intactum in lucem eduxisti. Praclarum vero, neque ulli exceptioni obnoxium Josephi testimonium. Alexandrum refert Hierosolymitano populo tributorum immunitatem in septimum quemque annum libenter dedisse, suisque uti legibus viveret concessisse, postquam ei Danielis vaticinia Pontifex ostendisset, quibus Persarum regnum à Principe Græcorum profligatum iri prædixit. Postmodum verò Græcis literis eadem Danielis Prophætia est explicata. Verumtamen huic interpretationi illa Theodotionis anteposita est. Itaque Josephus se hanc narrare testatur historiam, ita ut in vetustis Ebræorum Codicibus scriptam reperit: quos sane Codices dicere vetustos non potuisset, nisi multis ante ipsius, Christianique adeo ætate fuissent exarati.

Joseph. Antiq.
libr. 11. cap. 8.

XII. Quæ quamvis nullis argumentis appeti posse videantur, Porphyrius tamen è quindecim libris, quibus Christianam religionem oppugnavit, toto duodecimo unum Danielis librum sibi refellendum proposuit. Sed à Methodio, Eusebio, & Apollinario confutatus est luculentis operibus, quæ diuturnitate consumta sunt. Multa quoque ejusdem argumenta dissolvit Hieronymus: velut quod ex his constat, καὶ τὸ ἕξου ἕξου, κ' καὶ τὸ πρῶτον πρῶτον, quod & Africanus, & Judæorum usurpant Magistri, ut Græci hominis opus hoc esse probarent, & ab Origene erudite discussum est, ut & ab Eusebio, & Apollinario. Plurima etiam adversus Addebitamenta Danielis commentati sunt novelli Heterodoxi: quæ cum egregie refellerint Catholice veritatis vindices, in iisdem repetendis oleum operamque non perdemus. Sed & supra de Daniele differentes, multas antevenimus contradictiones, vel iis data

Refelluntur
argumenta
Adversario-
rum.

